

ע"פ 8111/12/15 - דבב ביניאם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 8111-12-15 דבב ביניאם נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 50250658361

בפני	כבוד השופטת עמיתה קלרה רג'יניאנו
מבקש	דבב ביניאם
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על פסק דינו של בימ"ש השלום לתעבורה בפ"ת (כב' השופט צימרמן) מיום 26.5.15, במסגרתו הורשע המבקש בהעדרו, בעבירה של נהיגה בשכרות ונגזרו עליו העונשים הבאים:

א. 24 חודשי פסילה בפועל.

ב. 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

ג. 2,000 ₪ קנס.

ההליך בבית משפט קמא

2. מלכתחילה היה המבקש ("הנאשם" בבימ"ש קמא) מיוצג על ידי עו"ד קריטי.

המבקש כפר בעבירה המיוחסת לו.

בישיבת תזכורת ביום 19.4.15 התייצב המבקש בביהמ"ש ללא עו"ד (לאחר שעו"ד קריטי הפסיק לייצגו). המבקש ביקש שהות להסדיר את עניין הייצוג.

ביהמ"ש דחה את הדיון ל- 26.5.15 בשעה 09:00.

3. ב- 26.5.15, ביום הדיון, בשעה 09:27 התקבלה בביהמ"ש בקשתו של עו"ד ערד, (אליו פנה המבקש עמוד 1

לקבלת ייצוג, לדחיית הדיון. בקשת הדחייה נדחתה, ומשלא התייצבו המבקש ובא כוחו, נשפט בהעדרו.

4. ב- 26.5.15 (או בסמוך לכך) הגיש ב"כ המבקש (עו"ד ערד) בקשה דחופה לביטול פסה"ד בהעדר.

נטען בבקשה, כי המבקש פנה לקבלת ייצוג לפני מספר ימים וביום שנקבע לדיון הופיע עו"ד בתיקים אחרים בבימ"ש לתעבורה בת"א, ומשכך לא התייצב. קשה שלא להעיר כי הבקשה נוסחה באופן סתמי וללא בסיס הטענות, כולל אסמכתאות וללא תצהיר תומך.

בימ"ש קמא דחה את הבקשה (החלטה מיום 27.5.15) וציון כי מדובר בעבירה שנעברה לפני 9 חודשים וכבר נדחו 5 דיונים ומשלא התייצבו המבקש ובא כוחו, חרף ההחלטה שדחתה את הבקשה לדחייה, הבקשה נדחתה.

5. ב- 15.7.15 הוגשה בקשה נוספת לביטול פסה"ד שניתן בהעדר. בקשה זו הוגשה על ידי עו"ד יצחק נתן המייצג את המבקש בהליך שלפני.

6. נטען בבקשה, כי המבקש לא התייצב לדיון ביום 26.5.15, לאחר שעו"ד ערד הודיע לו שהוא מתכוון לדחות את הדיון ואין טעם שיתייצב לדיון.

נטען כי עובדות אלה לא היו ידועות לביהמ"ש ויש להניח שאילו ידע על כך היה דוחה את הדיון ומאפשר להם להסביר אי התייצבותם, בכפוף להטלת הוצאות.

נטען עוד, כי המבקש מאמין בכל ליבו בחפותו ושפיטתו בהעדר גורמת לו לעיוות דין.

ב"כ המבקש תמך בקשתו בהוראת סעיף 130(ה) לחסד"פ המונה את הטעמים המצדיקים ביטול פס"ד:

1. סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש למשפט.

2. אי ביטול פסה"ד יגרום עיוות דין למבקש.

התנאים אינם מצטברים

לבקשה צורף תצהיר של המבקש.

7. בימ"ש קמא דחה את הבקשה מבלי שקיים דיון וקבע שהנאשם לא שוחרר על ידי ביהמ"ש והיה עליו להתייצב והעובדה שהנאשם שכר שרותי סניגור שלישי אשר אף טוען טענות לכשל בייצוג על ידי הסניגור השני של הנאשם, אין בה כדי לשנות את נימוקי ההחלטה הקודמת (החלטה מיום 15.7.15).

8. חלפו כ- 5 חודשים וביום 3.12.15 הוגשה לבית משפט זה בקשה להארכת מועד להגשת ערעור וצורפה לה הודעת ערעור. הערעור מכון כנגד החלטת בימ"ש קמא שדחה הבקשה לביטול פסה"ד. בקשה זו היא נושא הדיון בפני.

אקדים ואומר כי לא מצאתי בבקשה להארכת מועד ובהודעת הערעור, וגם לא בבקשות לביטול פסה"ד התייחסות מתאימה לעבירה בה הורשע המבקש. רק בסעיף 17 לבקשה נאמר שהמבקש כופר באשמה המיוחסת לו כי נהג בהיותו שיכור בניגוד לסעיף 62(ד) לפקודת התעבורה.

9. נטען בבקשה כי החלטת ביהמ"ש מיום 16.7.15, שניתנה בסמוך לאחר הגשת הבקשה, הודעה לב"כ המבקש טלפונית, אלא שבדיוק באותה עת איבד המבקש את מכשיר הטלפון הנייד שלו, דבר שגרם לניתוק הקשר ביניהם. מאוחר יותר רכש המבקש מכשיר אחר עם מספר אחר.

עוד נטען כי המבקש הינו חייל המשרת בבסיס סגור ומסיבות משפחתיות ואישיות עזב את ביתו באותה עת, לשבועות ארוכים, ולא היה בקשר עם בני ביתו. רק משחודש הקשר בינו לבין המבקש ונודע למבקש על דחיית בקשתו, ביקש להגיש את הערעור.

10. ב"כ המבקש טוען כי הטעמים המצדיקים הארכת המועד מתקיימים בעניינו של המבקש.

א. המבקש הצביע על טעם מיוחד לאיחור.

ב. המבקש טוען כי יש לו הגנה טובה ואם לא יינתן לו יומו בביהמ"ש ייגרם לו עיוות דין.

11. דיון והכרעה

הטעמים להארכת מועד להגשת ערעור הם שניים - טעם מיוחד לאיחור ויש להצביע על סיכויי ההצלחה של ההליך.

בכל הנוגע לשיהוי בהגשת הודעת הערעור - לא בא בפני טעם מיוחד המצדיק להעתר לבקשה. אשר לטענת המבקש לפיה איבד את מכשיר הטלפון הנייד שלו ובעקבות כך נותק הקשר עם עוה"ד, אין בידי לקבל טענה זו. המבקש ידע שהוגשה בקשה נוספת לביטול פסה"ד. הוא חתם במשרדו של עוה"ד בפ"ת על התצהיר ומחובתו היה ליצור קשר עם עוה"ד ואפילו להגיע למשרד, אם אכן איבד את הטלפון. העובדה שהמבקש לא עשה דבר היא בעוכריו ואין לו להלין אלא על עצמו. בנוסף, שאלתי את עצמי מה עשה עוה"ד כדי ליצור קשר עם המבקש.

באשר לסיכויי ההצלחה של ההליך - לא מצאתי בהודעת הערעור התייחסות לטענה זו, רק בביהמ"ש משהועלתה טענה זו על ידי ב"כ המשיבה, השיב ב"כ המבקש, שהמבקש שתה כוס משקה אחת מעורבבת עם משקה קל וטען, שהבדיקה נעשתה שלא על פי הנוהל. גם בדיון בבמ"ש קמא לא התייחס

לטענות לגופו של עניין.

בשלב זה, היה על ב"כ המבקש לשכנע את ביהמ"ש שסיכויי הערעור טובים. בהמשך טען שעיוות הדין מתבטא בעונש הפסילה של 24 חודשים שהוטל על המערער.

סיכומי של דבר, לא מצאתי בטענות שבאו בפני אף לא טענה אחת המצדיקה לקבל את הבקשה ולהורות על הארכת מועד להגשת הערעור. אין בנימוקי המערער ובמחדליו כדי להצדיק מתן אורכה.

תקופת הפסילה שנגזרה על המבקש, 24 חודשים, היא תקופת המינימום ואין בטיעון זה כדי להצדיק קבלת הבקשה.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ד אדר ב' תשע"ו, 03 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.